

Církev slouží lidstvu

Texty na tento týden: 1K 1,2; 1Pt 2,9.10; 1K 12,27; Mt 28,19.20; Ef 4,11–13; J 17,11.21.22; Mt 20,25–28

Základní verš

„Doufám, že k tobě brzo přijdu. Ale piši ti to pro případ, že bych se opozdil, abys věděl, jak je třeba si počínat v Božím domě, jímž je církev živého Boha, sloup a opora pravdy.“ (1Tm 3,14.15)

Hlavní myšlenka

„Měli bychom si pamatovat, že církev – jakkoliv slabá a nedokonalá – je společenstvím na zemi, kterému Kristus věnuje největší starost.“ (2SM 396)

Mnoho věřících lidí má vůči církvi výhrady. Někteří dokonce mluví o „bezcírkvním křesťanství“ či „křesťanství bez příslušnosti k církvi“ (což si ale vlastně protiřečí). Další mají výhrady proti „organizovanému náboženství“. (Je ale lepší alternativou náboženství bez jakékoliv organizace? Může vůbec existovat?) V Bibli je však zcela jasně představeno, jaký význam církev má. Církev není otázkou volby či alternativou k něčemu jinému – podle Písma je důležitým prvkem v plánu spasení. Proto není divné, že satan na církev tak velmi útočí. Důvodem je to, že právě prostřednictvím církve přicházejí hříšníci do styku s Boží nabídkou spasení. Apoštol Pavel napsal, že církev je „Boží dům“, dokonce „sloup a opora pravdy“ (1Tm 3,15). Církev nevynalezli lidé, založil ji Bůh. Smyslem její existence je zvat hříšníky k setkání s Bohem a k navázání spásného vztahu s ním.

Podstata církve

Pavel ... církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všemi, kteří vyzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, ať jsou shromážděni kdekoliv... (1K 1,2)

Osobní studium

Když mluvíme o podstatě nějakého úkazu či předmětu, obvykle zdůrazníme jeho původ, funkci a účel. V souvislosti s církví používá Bible mnoho obrazů a přirovnání. Samotné slovo církev (řecky ekklésia) označuje lidi, kteří byli povoláni, vyvoleni, vybráni. V řeckém prostředí toto slovo označovalo především skupinu občanů, kteří byli vybídnuti, aby přešli ze svých domů na veřejné místo, kde se konalo shromáždění. Nový zákon však používá slovo ekklésia v obecnějším významu.

V řeckém překladu Starého zákona (Septuagintě) je „shromáždění“ Izraele – zejména pokud se lidé sešli před Hospodinem kvůli náboženským úkonům – označeno jako „ekklésia“.

Bůh si „vyvolil“ Židy, aby se stali jeho zvláštním lidem. První křesťané používali slovo „ekklésia“ pro rozlišení těch Židů a pohanů, kteří přijali Boží milost a byli povoláni jako svědci a následovníci Ježíše Krista. V Novém zákoně označení církev ještě nepředstavuje určitou specifickou denominaci (jak je tomu dnes), ale společenství věrných na celém světě. Je zajímavé, že křesťané upřednostňovali slovo „ekklésia“ před původním výrazem „synagógé“, který také znamená shromáždění lidí, jež se sešli kvůli náboženským úkonům. Obě slova naznačují, že novozákonní církev vychází z pojetí církve, které je představeno již ve Starém zákoně (Sk 7,38).

Slovo „ekklésia“ představuje skupinu lidí, které povolal Bůh. Apoštol Pavel používá tento výraz ve třech různých rovinách:

1. Církev, která se scházela v domovech věřících (Ř 16,5; 1K 16,19).
2. Církev v konkrétních městech (1K 1,2; Ga 1,2).
3. Církev ve větších regionech a územích (Sk 9,31).

„Ekklésia“ je tedy jakákoliv skupina lidí, kteří se shromáždili a společně sdílejí vztah s Kristem. To znamená, že jednotlivé sbory nejsou jen součástí celosvětové církve, ale každý jednotlivý sbor je také církví. Církev adventistů je tedy jedna na celé zemi, ale zároveň je přítomna v každém konkrétním sborovém shromáždění.

Aplikace

Zamysli se nad vaším sborem, který také zastupuje a představuje celosvětovou církev. Jakou zodpovědnost máš ty a tvůj sbor jako součást těla církve?

Církev jako Boží lid a Kristovo tělo

⁹Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘... Kdysi jste ,vůbec nebyli lid‘, nyní však jste lid Boží... (1Pt 2,9.10)

Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. (1K 12,27)

Osobní studium

Kromě samotného slova „ekklésia“ představuje Nový zákon církev několika dalšími obrazy. Mají sloužit k lepšímu vystižení a vysvětlení podstaty a poslání církve. V této části se budeme podrobněji zabývat dvěma klíčovými pojmy o církvi.

1. Boží lid

Tento výraz se často v Bibli vztahuje na Izraelce (Dt 14,2). V 1Pt 2,9 je však toto vyjádření vztaženo na křesťany. Pojem „Boží lid“ je tedy v Bibli používán jak pro křesťany, tak pro označení izraelského národa (L 1,68; Ř 11,1.2). Nový zákon používá toto označení pro církev způsobem, který naznačuje kontinuitu a završení (1K 12,12–17).

2. Kristovo tělo

Texty v Ř 12,5; 1K 12,27 a Ef 1,22.23 představují církev jako Kristovo tělo. V těchto verších můžeme najít mnoho podnětných myšlenek. Přesto je nejzřetelnějším motivem jednota (více se tohoto tématu dotkneme v části na středu), která má být v církvi viditelná. Apoštol ve svém prvním dopisu do Korintu píše: „Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem. Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů. Kdyby řekla noha: „Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestala být částí těla. A kdyby řeklo ucho: „Protože nejsem oko, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestalo být částí těla. Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich?“ (1K 12,12–17)

Aplikace

Někteří lidé trpí tzv. autoimunitními nemocemi. Ty spočívají v tom, že jejich vlastní imunitní systém, který by je měl chránit, napadá jejich tělo. Uvažuj o důsledcích tohoto příkladu ve srovnání s církví jako „Kristovým tělem“.

Poslání církve

¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. (Mt 28, 19.20)

¹¹A toto jsou jeho dary: jedny povolal za apoštoly, jiné za proroky, jiné za zvěstovatele evangelia, jiné za pastýře a učitele, ¹²aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby – k budování Kristova těla, ¹³až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. (Ef 4, 11–13)

Osobní studium

Jak vnímáš na základě textů v Ef 4,11–13; Mt 10,5–8; Jk 1,27 a 1Pt 2,9 poslání církve?

Církev jako „Kristovo tělo“ znamená, že má konat to, co by dělal Ježíš, pokud by byl ještě „tělesně“ přítomen na této zemi. To je důvodem povolání církve jako „společenství“. Proto by bylo lepší říci, že církev má nejen poslání, ale ona sama je posláním a úkolem.

K poslání církve patří vysílání lidí, kteří budou mluvit za (ve jménu) Boha. Fungovalo to tak i v historii, kdy Bůh sám vyslal izraelské proroky (Jr 7,25). Ježíš vyslal své učedníky právě tak, jako Otec poslal jeho (J 20,21; L 9,1.2; 10,1.9). Pokud má dnes církev zůstat věrná svému poslání, musí dělat totéž.

Jádrem poslání církve je evangelizace. Kromě toho má církev vzdělávat věřící, podporovat pravou bohoslužbu a uctívání Boha, ale také se angažovat v sociální práci pro své okolí.

Církev dnes čelí mnoha problémům. Mezi ty nejtěžší patří udržení rovnováhy v chápání svého poslání. Je možné se angažovat v různých sociálních projektech a práci na zlepšení života společnosti. Tato činnost je důležitá. Nikdy se však nesmí vykonávat na úkor hlavního poslání církve – a tím je oslovení ztracených lidí, představení Ježíše jako jejich Spasitele a zvěstování druhého Kristova příchodu. Na druhou stranu je třeba vyhnout se i opačnému extrému, kdy pro rozpoznávání a hledání znamení konce světa již nezbyvá čas na plnění základních povinností každodenního života. Potřebujeme Boží moudrost a pomoc, abychom dokázali tyto důrazy správně vyvážit.

Aplikace

Jak se zapojuješ do plnění poslání církve? V čem bys mohl být aktivnější? Proč je pro tvůj duchovní růst důležité, aby ses účastnil poslání církve?

Jednota církve

11 Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě. Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal; necht' jsou jedno jako my. 21...aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. 22 Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno... (J 17,11.21.22)

Osobní studium

Církev, která je Bohem povolána, je Božím lidem, Kristovým tělem a chrámem Ducha svatého, je vyba-vena a připravena na službu i misii. Je však důležité, aby v ní vládla jednota. Bez ní by církev nemohla úspěšně plnit své poslání. Proto se Ježíš ke konci svého pozemského života zabíral otázkou jednoty jeho následovníků.

Ježíš se modlil za jednotu církve (J 17,21.22). Pavel vyzýval věřící, aby byli jednotní (Ř 15,5.6). Jak máme této jednotě rozumět?

Jednota, za kterou se Kristus modlil a ke které Pavel vyzýval věřící, zahrnuje shodu pocitů, myšlenek i konání. Nejde jen o soulad, kterého je možné dosáhnout společenskými prostředky a organizováním, diplomatickým vedením či politickými úskoky. Je to dar, který dostávají věřící, jež zůstávají „v Kristu“ (J 17,22.23).

Jak máme dosáhnout toho, k čemu nás Pavel vyzývá v textech 1K 1,10 a 2K 13,11?

Není pochyb, že každý z nás je jiný. Na mnohé věci máme odlišný názor. To je důvod, proč je někdy opravdu těžké dosáhnout jednoty. I když na každé úrovni života církve občas vzniká určité napětí a problémy, všichni potřebujeme zaujmout postoj pokory a sebezapření. Musíme mít na mysli celé společenství, nejen to naše. Mnohé rozdělení vzniká v důsledku sobectví, pýchy či touze po vyvýšení sama sebe, ale také svých pohledů na věci nad názory a potřeby druhých. Nikdo z nás nemá ani nezná celou pravdu. Nikdo z nás nechápe všechno dokonale a úplně. Všechny rozdíly a nedorozumění, které nevyhnutelně přijdou, vložme každý den do Božích rukou. Každý den umírejme sami sobě. Každý den nehledejme jen to, co je dobré pro nás, ale i to, co je dobré pro ostatní a pro církev jako celek. Pokud to uděláme, mnohé problémy, s kterými zápasíme a jež jsou překážkou pro Boží dílo, zmizí.

Jednota tedy začíná u každého Kristova následovníka – u každého z nás jednotlivě – v našem obětavém životě, který zasvětíme cílům, jež přesahují naše osobní blaho.

Aplikace

Jak si představuješ jednotu církve? Jak by se měla navenek projevovat? Čeho jsi ochoten vzdát se ty osobně, aby tvůj sbor mohl prožívat jednotu? Čeho by se měli vzdát ti ostatní? Zkus o tomto tématu pohovořit s někým, koho si vážíš, ale víš, že máte na mnohé věci odlišné názory. Modli se, aby u tebe byl při tomto rozhovoru dostatek pokory.

Vedení církve

²⁵Ale Ježíš si je zavolal a řekl: „Víte, že vládcové panují nad národy a velcí je utlačují. ²⁶Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; ²⁷a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem. ²⁸Tak jako Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ (Mt 20,25–28)

Osobní studium

Vedení znamená starost o to, aby se věci posunovaly dopředu, aby byly udělány. Platí to tak všeobecně ve společnosti, ale i v životě církve. K vedení patří i organizace – tedy uspořádání věcí tak, aby fungovaly, aby tvořily soudržný celek, který bude mít svá pravidla, svůj pořádek a účinné struktury pro dosažení cíle. Pro správné řízení je rozhodující autorita. Kdo má na praktické úrovni církevního života autoritu věcí schvalovat a kdo je pověřený a odpovědný za to, jak budou vykonány? Různé odpovědi na tyto otázky vedly ke vzniku různých forem řízení církve.

Církev adventistů sedmého dne je organizována podle zastupitelského modelu. To znamená, že autorita přísluší všem členům a je vyjadřována prostřednictvím řádně zvolených zástupců na všech organizačních úrovních.

Z textu ve Sk 15,1–29 vyplývá základní předpoklad – církevní organizace musí v první řadě dbát na šíření evangelia. Pokud to řekneme jinak – vedení církve či sboru je tak dobré, jak dobře dokáže podporovat misii a evangelizaci.

V této souvislosti je třeba připomenout, že i když Kristus uplatňuje svou autoritu prostřednictvím své církve a volených administrátorů, nikdy jim neodevzdal svou moc. Ježíš zůstal hlavou církve (Ef 1,22). Raná církev si byla vědoma toho, že si nemůže nárokovat jakoukoliv autoritu, která by nebyla závislá na Ježíši a jeho slovu. Ve Sk 15,28 je popsáno důležité setkání církve, na němž se účastníci usnesli na tom, co „usoudil Duch Svátý“ (ČSP), který je tím pravým zástupcem Ježíše Krista. Tento princip platí i pro představitele církve v dnešní době.

Co říkají texty v Mt 20,24–28 a 23,8 o uplatňování autority církve na všech úrovních?

Aplikace

Jsi ochotný sloužit druhým kolem sebe? Jak se tato ochota projevuje? Důkladně prozkoumej a zhodnot své pohnutky v souvislosti s tvým působením v církvi – bez ohledu na to, jaké postavení zastáváš. Jaké jsou? Jak je můžeš lépe sladit s principy, které jsou zjeveny v Písmu?

Podněty k zamyšlení

V knize Adventisté sedmého dne věří... (Výklad základních věroučných článků) si přečti 11 kapitolu s názvem Církev (str. 175–192).

„Pokud člověk využívá své dary a schopnosti s cílem získat moc nad svými bratry, v domněni, že dostal autoritu prosazovat svou vůli, nejlepší a jediné bezpečné řešení je ho odvolat a zastavit, aby nebyla způsobena větší škoda a tento člověk neztratil svou duši a neohrožoval duše druhých... Pokud se tito lidé nezmění a budou stále mít tendence vládnout nad Božím dědictvím, vyvolá to reakci... Postavení nedělá člověka větším v Božích očích, Bůh si cení jediné charakteru.“ (GW 362)

„Posláním Kristovy církve je zachránit hynoucí hříšníky. Je potřeba představit jim Boží lásku k lidem a touto láskou je získat pro Krista. Pravda pro tuto dobu musí proniknout i do tmavých koutů země. Tato práce však má začít doma.“ (3T 381)

Otázky k rozhovoru

- 1. Není pochyb, že i naše církev má problémy. Ježíš to vyjádřil podobenstvím: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden člověk zasel dobré semeno na svém poli. Když však lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel plevel do pšenice a odešel“ (Mt 13,24.25). Přečtěte si toto podobenství až do konce. Jak můžeme Ježíšova slova aplikovat na naši církev? Co můžeme udělat s těmi, kteří tyto problémy způsobují? Znamená to, že neexistují okolnosti, za kterých by mohl být někdo vyloučen z církve? Podívejte se také na Tt 3,10.11 a Ř 16,17.*
- 2. Co byste řekli člověku, který se v přesvědčení, že církev je zkažená, rozhodne odejít a raději zůstat věřícím „samostatně“?*
- 3. Naše církev realizuje systém tzv. „kněžství všech věřících“. Co to znamená? Jaká odpovědnost z toho pro nás vyplývá?*
- 4. Uvažujte společně o tom, co potencionálně ohrožuje jednotu naší církve. Jaké otázky či problémy byly příčinou rozdělení církve v minulosti? Jak se z toho můžeme poučit? Jak nám to může pomoci předcházet podobným situacím v budoucnosti?*